

ประสบการณ์จากค่ายอิสราเอล

ประสบการณ์ที่ 1

เอ็ดเดอร์จอร์จ เอ. สมิธ (1817–1875) แห่งโคเวรัมภ์ครสาวกสิบสองเล่าถึงสภาพบางประการที่ค่ายแห่งอิสราเอลเผชิญระหว่างการเดินทาง:

ศาสตราจารย์โจเซฟเห็นเหนื่อยเมื่อยล้าพอๆ กับทุกคนตลอดการเดินทาง นอกจากนี้จะดูแลเรื่องการจัดเตรียมค่ายและควบคุมค่ายแล้ว ท่านต้องเดินเป็นส่วนใหญ่ แท้ของ ท่านพuong มีเลือดออก และปวดแสบปวดร้อนเหมือนคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องปกติของการเดินจาก 25 ถึง 40 ไมล์ต่อวันในฤดูร้อน

ของปี แต่ตลอดการเดินทาง ท่านไม่เคยบันหรือโอตครวญ ขณะ ที่ชายส่วนใหญ่ในค่ายบันกับท่านเรื่องนิ้วเท้าที่ปวดแสบปวดร้อน แท้พuong การเดินทางไกลโดยไม่หยุดพัก เสบียงอาหาร ร้อยหรือ ขนมปังคุณภาพต่ำ [ขนมปังข้าวโพด] เนย [บูด] น้ำ ผังรสชาติแปลกๆ หนอนขึ้นเบคอนกับชีส ฯลฯ . . . เราคือค่าย ไชอัน เราหลายคนไม่สวดอ้อนวอน สิ้นคิด เลินเล่อ ไม่ใส่ใจ ใจ เวลาหรือเหมือนปีศาจร้าย แต่เราไม่รู้ตัว โจเซฟต้องอดทนกับเราและสอนเราเหมือนเด็กๆ แต่ก็มีหลายคนในค่ายที่ไม่เคยพำ บัน ซึ่งพร้อมและเต็มใจทำดั่งที่ผู้นำของเราปรารถนา (จอร์จ เอ. สมิธ ใน คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ [2007], 287–288)

- ท่านคิดว่าเหตุใดสมาชิกของค่ายจึงตอบรับสภาพการณ์ เดียวกันต่างกันอย่างมาก?
- อะไรจะช่วยให้เรามีเจตคติเชิงบวกเมื่อเราประสบความ ยากลำบากขณะพยายามติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด?

ประสบการณ์ที่ 2

อ่าน หลักคำสอนและพันธสัญญา 103:20 และคำกล่าวต่อไปนี้ ของประธานฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์ (1801–1868) แห่งฝ่ายประธาน สูงสุด:

ทั้งที่ศัตรูของเราพูดข่มขู่ตลอดเวลาว่าจะ ทำร้ายเรา แต่เราไม่กลัวและไม่ลังเลที่จะ เดินทางต่อ เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงอยู่กับ เรา เทพของพระองค์อยู่ข้างหน้าเรา ศรัทธา ของกลุ่มเล็กๆ ของเราไม่หวั่นไหว เรารู้ว่า เหล่าเทพเป็นเพื่อนร่วมทางของเรา เพราะ เราเห็นพวกท่าน (ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์ ใน คำ

สอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ [2007], 288–289)

- ท่านคิดว่าพรนี้จะมีผลต่อท่านอย่างไรหากท่านเป็นส่วน หนึ่งของค่ายอิสราเอล?
- พระเจ้าทรงช่วยให้ผู้ติดตามพระองค์ทำเรื่องยากๆ ใน ปัจจุบันด้วยวิธีใดบ้าง?

ประสบการณ์ที่ 3

เมื่อค่ายอิสราเอลเดินทางจากเทศมณฑลแจ๊คสันเพียงหนึ่ง วัน ชายห้าคนพร้อมอาวุธเดินเข้าไปหาพวกเขา ชายเหล่านั้น คุยว่ามีอีกมากกว่าสามร้อยคนกำลังเดินทางไปโจมตี้ค่าย ขณะที่สมาชิกค่ายสนทนาว่าต้องทำอะไร ศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธกล่าวว่า “จงยืนนิ่งอยู่ คอยดูความรอดจากพระเจ้า”

ยี่สิบนาที่ต่อมา พายุฝนกระหน่ำพัดผ่านค่าย พายุทำให้น้ำใน แม่น้ำใกล้เคียงสูงขึ้นมาก ช่วยป้องกันไม่ให้ศัตรูข้ามมาและ โจมตี้ สมาชิกค่ายอิสราเอลหลายคนพบที่หลบภัยในโบสถ์หลัง เล็กใกล้ๆ หลังจากนั้นครู่หนึ่ง โจเซฟ สมิธก็เข้ามาในโบสถ์และ ร้องอุทานว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงสถิตอยู่ในพายุลูกนี้!”

เช้าหลังจากเกิดพายุ สมาชิกค่ายพบตื่นที่และเสบียงเปียก โขกและกระจัดกระจาย แต่ไม่มีชายคนใดบุกเข้ามา (อ้างอิง และสรุปจาก วิสุทธิชน: เรื่องราวของศาสนจักรของพระเยซู คริสต์ในยุคสุดท้าย, เล่ม 1, มาตราฐานแห่งความจริง, 1815–1846 [2018], 203–204)

- หากท่านเป็นส่วนหนึ่งของค่ายอิสราเอล ประสบการณ์นี้ อาจส่งผลต่อความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับศาสตราจารย์ สมิธอย่างไร?
- ประสบการณ์นี้สอนอะไรท่านเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าในช่วง เวลาที่ยากลำบากในชีวิตท่าน?

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย